

Arrest

nr. 62 943 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. LAMOTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 28 juni 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 14 maart 2011, verstuurd op 15 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Krivenik, gemeente Hani i Elezit. U beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. U verliet Kosovo omwille van de problemen van uw echtgenoot. In juli 2009 had hij een conflict met zijn neven over het gebruik van een doorgangsweg. Het conflict eindigde in een vechtpartij waarna een vendetta werd gestart door zijn neven. Omdat uw echtgenoot vreesde voor zijn leven verlieten jullie Kosovo op 25 juni 2010. Op 28 juni 2010 diende u in

België een asielaanvraag in. U beschikt over een paspoort afgeleverd op 1 februari 2010, de paspoorten van uw drie kinderen, een nationaliteitsattest, de geboorteaktes van uw drie kinderen, een huwelijksakte en medische attesten afgeleverd in België waaruit blijkt dat u lijdt aan arteriële hypertensie.”

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat uit haar verklaringen blijkt dat zij haar asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als haar echtgenoot en in het kader van de asielaanvraag van haar echtgenoot een weigeringsbeslissing werd genomen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 62 942 van 9 juni 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen. Hij stelt dat de commissaris-generaal in zijn beslissing zelf stelt dat niet volledig kan worden uitgesloten dat elementen van het traditionele gewoonterecht in bepaalde regio's verder worden gebruikt. Verzoeker wijst erop dat hij uit een dorpje dichtbij de grens met Macedonië komt, waar allerlei traditionele gebruiken nog steeds worden gehanteerd en waar de mensen de politie niet vertrouwen en nog steeds hun toevlucht nemen tot de dorpsoudsten.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat bloedwraak een Albanees gewoonterecht is dat fundamenteel onverenigbaar is met de normen van een rechtstaat en dat het dan ook allerminst aannemelijk is dat verzoekers neven enerzijds bloedwraak zouden uitroepen in het politiebureau en anderzijds ook nog officieel klacht zouden indienen bij de politie en een rechtszaak zouden opstarten. Verzoekers stelling dat niet volledig kan worden uitgesloten dat elementen van het traditionele gewoonterecht in bepaalde regio's verder worden gebruikt, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien toont verzoeker zijn bewering dat in zijn dorp allerlei traditionele gebruiken nog steeds worden gehanteerd niet aan. Verder heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij geen beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker haalt wel aan dat de mensen in zijn dorp de politie niet vertrouwen en nog steeds hun toevlucht nemen tot de dorpsoudsten, maar dat verklaart niet waarom hij nooit het initiatief nam om zijn geschil over de doorgangsweg en de afvoerleidingen aanhangig te maken bij de rechtbank, waarom hij geen advocaat raadpleegde en waarom hij nooit een poging heeft ondernomen om zich te wenden tot hogere autoriteiten of tot de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten. Tot slot geeft verzoeker geen verklaring voor de vaststelling dat zijn bewering dat zijn zoon opzettelijk bijna zou zijn aangereden berust op een persoonlijk vermoeden dat hij niet staaftde aan de hand van concrete feiten of elementen. Hetzelfde kan gezegd worden van de door verzoeker aangehaalde schietpartij.”

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER